

عنوان مقاله:

تقویت ادراک حسی متعادل در کارگاه «درک و بیان محیط»

محل انتشار:

مجله صفا، دوره 26، شماره 2 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسنده:

الهام بختیاری منش - استادیار دانشکده فنی مهندسی، دانشگاه رازی کرمانشاه

خلاصه مقاله:

این نوشتار درباره ضرورت به کارگیری همه حواس در ادراک محیط و لزوم تقویت این نوع ادراک در روند آموزش معماری است. دنیای مدرن، به دلیل طبیعتش، تأکیدی بیش از اندازه بر بینایی دارد و دیگر حواس را تضعیف کرده است. یکی از نتایج این تأکید طراحی محیط هایی است که چیزی برای از نزدیک تجربه کردن ندارند و مخاطب را دور از خود نگه می دارند. در زمانه کنونی همه معیارهای مطلوبیت محیط در «خوب دیده شدن» خلاصه می شود. آموزش نوین معماری هم از آسیب های بینایی محوری مصون نیست. انواع ترسیم های سه بعدی در دستگاه دکارتی، آشنایی و نقد محیط صرفاً از طریق عکس، محدود کردن برداشت محیط به عکاسی کردن از آن، و... نمونه هایی از این موضوعند. با آگاهی از ضرورت تقویت حساسیت دانشجویان در روند آموزش معماری این سوال مطرح می شود که: چگونه می توان دانشجویان را در به کارگیری متعادل همه حواسشان در ادراک هر چه کامل تر محیط هدایت کرد؟ هدف در این پژوهش آن است که اولاً بر اساس نظرات موجود، شرایط و روش هایی برای افزایش حساسیت نسبت به محیط، از طریق به کارگیری متعادل حواس، پیشنهاد شود و در مرحله بعد چگونگی فراهم کردن این شرایط در قالب سه تمرین در کارگاه درک و بیان محیط نشان داده شود. این سه تمرین سنجش اولیه راهکارهای منتج از این پژوهش هستند. بنا بر این روش پژوهش ترکیبی از استدلال منطقی در بخش اول و مورد پژوهی در بخش دوم است.

کلمات کلیدی:

ادراک حسی، بینایی محوری، کارگاه درک و بیان محیط، آموزش معماری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1304483>

